

Pars prima de vniuerso

Nulla autem est perfectio vilius: quam via sine fine in quantum via est. Quare perfectio celi secundum hoc erit vilius: omni perfectione cuiuscumque alterius perfectibilis. Secundo quia cum interrogati fuerint propter quid moueatur celus non habent quid respondeant. aut enim mouetur propter motum et ita mouetur ut moueatur et ita erit motus causa sui ipsius. quod est manifestum impossibile. aut respondebunt quia mouetur propter aliud. et tunc non est motus perfectio illa quam querit. sed illud aliud quod per motum querit et propter quod mouetur. Non potest igitur respondere ad hanc questionem propter quid mouetur celum.

Amplius. aut mouetur propter aliquid aut non. quod si mouetur propter aliquid ergo propter motum vel propter aliud. Jam autem vtrumque destruxi tibi et ostendi. quia nec propter aliud. Relinquitur igitur ipsum moueri propter nihil. id est nullo fine. quare nullo fructu vel utilitate. frustra igitur et vane mouetur.

Amplius. Si motus est totus finis quem intendit aut intendit huiusmodi finem per viam aliquam aut non. Si intendit eum per viam aliquam. via autem per quam venit ad quemcumque finem non est nisi motus. aut mutatio aliqua. quare per motum intendit motum. et per motum non potest intendere eundem motum. tunc enim idem esset finis sibi ipsi et via ad seipsum. Quare prius et posterius maiusque et minus seipso. Cum omnis finis et maior et melior et prior sit via sua. hoc est que ducit ad illum. Si vero intendit motum istum per aliam erit eadem questio de illo alio. et ibi res in infinitum. Amplius. si motus iste est finis vel perfectio quam intendit celum vltimum ergo eo acquisito debet quiescere. Quia igitur semper habet finem. semper debet quiescere. Amplius. Motus est dispositio non permanens in partibus suis. imo est iugiter fluens et nihil eius totum simul est nec possibile est aliquid illi stare vel retineri. Quare si motus est perfectio celi illius vel finis perfectionem intendit et querit. quam retinere non potest et que ex necessitate tota elabitur. ita ut nihil eius retineri possibile sit. Quis autem error intolerabilior inueniri potest. quam perfectionem querere que semper fit in defectu et fine. in quo quiescere impossibile est. Amplius. autem celum istud intendit omnes revolutiones suas que future sunt ei. aut intendit vnam earum aut quasdam. Si omnes impossibile igitur est desiderium eius adimpleri. cum impos-

sibile sit omnes revolutiones consumari secundum eam positionem eorum nec numerus est nec finis revolutionum celestium. quare nec consumatio. Amplius. secundum hoc finis desiderium istius quod mouetur celum infinitus est et infinitibilis. et propter hoc desiderium eius est inadimplibile. Quemadmodum si aliquis intenderet cogitare pecuniam infinitam. stulto desiderio duceretur et erronea intentione. si pecuniam infinitam ipsum habere impossibile esset. Si vero intendit vel vnam aliquam vel aliquas determinate illis igitur expletur quiescet

Amplius. totus motus preteritus iam disperiit et abcessit in nihilum ergo quasi medietate sue perfectionis amisit. Quare remanet imperfectum celum istud. quantum ad hoc quod est omnino non est perfectio alio: esse non potest. Si igitur est perfectum celum huiusmodi perfectione videlicet que est motus solo motu futuro perfectum est. Si ille etiam sibi omnino non est quod re non est perfectum celum huiusmodi perfectione nisi per id quod non est. Amplius. Nihil est motu deficientius cum eius esse non sit nisi deficere. Quare nihil est perfectioni ineptius. Quare igitur perficit celum quod manifestum est inter corpora esse perfectissimum secundum eos. Amplius. Anima illa que mouet celum secundum istos intendit ei acquirere in partibus suis quasdam potest alios ut quod ergo non retinet illos cum acquiserit illos. Amplius. non minus intendit huiusmodi anima transferre partes celi a partibus quos ei acquirat. quam adducere illas ad ipsos. Non minus igitur intendit auferre illi situs illos quam conferre. Quare non minus intendit perficere celum quantum ad hoc quam perfectiones eidem auferre. Amplius. sicut idem motus rectus est accessus ad vnum locum et recessus ab alio. Sic motus iste circularis partium celi simul est acquisitio nouorum situum et amissio quorundam aliorum equalentium videlicet eorum quos obtinent nunc partes ille. Quare non plus est perfectio quam defectio. Amplius. que utilitas est partibus celi in acquisitione nouorum situum. quos obtinebunt post presens nunc. Cum enim non meliores sint quam huius quos nunc obtinent nullo modo. non est eis utilis acquisitio eorum. Quare inutilis est vel celo vel partibus eius motus huius. Amplius. aut meliores sunt quasdam de huiusmodi partibus celi quam alii aliquo modo aut non. Si meliores. debet igitur partes celi diutius in illis esse. quam in aliis. hoc autem non est verum. cum motus celi continuus sit et equalis. Quod si nullo modo meliores sunt quidem;